

Setmana Santa Pasqua 2026

CON VIDA DA

L'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca,

amb les parròquies d'Inca

Santa Maria la Major
Crist Rei
Sant Domingo

les confraries

Joventut Seràfica
La Salle
Sant Crist
Immaculada-Acció Catòlica
Santo Entierro
Sant Tomàs d'Aquino
Crist Rei
La Puresa
Jesús en el Huerto

i l'Ajuntament d'Inca

us conviden al seguiment i a la participació,
amb devoció, respecte i recolliment,
en els actes programats per a la

Setmana Santa 2026

Benvolguts inquers/eres,

L'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca us presenta, un any més, tot un seguit d'actes litúrgics i de pietat popular per celebrar conjuntament la Setmana Gran de la nostra fe.

Enguany volem posar l'accent en la joventut, moment en el qual es forja la personalitat de cadascú, en què s'obren i tanquen camins, en què es cobra seny i s'aprecien els valors cristians que des de petits ens envolten. Tasca de tots és mostrar i ensenyar els valors que sustenten la nostra comunitat, i com a confreres, contagiar amb l'exemple la nostra fe i devoció.

Futur esperançador i continuïtat duradora, que el que els nostres avantpassats un dia sembraren dins els nostres cors nosaltres ho puguem sembrar dins els cors dels nostres estimats fills, nets, nebots i familiars. Visquem la Setmana Santa inquera amb alegria, respecte, fe i devoció.

Pep Noguera

President de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca

Salutació del president

“

El Diumenge de Rams és la porta d'entrada a la gran Setmana Santa dels cristians, és una oportunitat perquè Crist toqui la nostra vida i la vida del món. Jesús, per pur amor, travessa una de les portes de la ciutat santa perquè es pugui revelar una nova imatge de Déu, que amb la grandesa i esplendor de la seva humilitat vol acostar a tothom.

”

CONVERSES

Converses per la Setmana Santa.

Mn. Marià Gastalver

PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE CONFRARIES:

Bon vespre a tots. Encetam aquesta cinquena edició de les Converses per la Setmana Santa amb la voluntat que aquestes es converteixin en converses més àmplies i participatives. Per tant, els presents podeu hi intervenir per ampliar, incidir i formular totes aquelles inquietuds que us desperti aquesta conversa. Enguany, per inaugurar aquest nou format, tenim una persona oberta, dinàmica i propera. Mossèn Marià Gastalver, prior de Lluc i rector del Seminari Diocesà de Mallorca, bon vespre i moltes gràcies per acceptar la nostra convidada.

MARIÀ GASTALVER: Bon vespre i gràcies per convidar-me.

PAC: Des de l'any 2023 sou el rector del Seminari Diocesà de Mallorca. En una societat on el materialisme i el pensament únic imperen sobre la fe, quin balanç feis de les vocacions a Mallorca?

MG: Jo crec que el balanç és positiu en el sentit que tots ens hem de fer la pregunta: "A què li deim vocació?" Clar, quan tu me la formules jo entenc tot d'una que ho deim al ministeri sacerdotal. I com a rector del Seminari fa molt poquet, doncs la pregunta o la reflexió és ampliar el terme *vocació*. La "vocació" és una resposta a una gran pregunta, no? I la pregunta és: "Què faig jo amb la meua vida?"

PAC: Exacte, quina missió.

MG: Quina missió tenim tots? Tots som vocacionals, eh? Perquè Déu ens ha donat un regal que és la nostra vida, i la pregunta és: "Què faig jo amb aquest regal? Què faig amb la meua vida?" I després cadascú hem de respondre a aquesta pregunta: "Per a qui som jo? Per a qui som?" I Jesús ens diu "hem de ser per als altres", evidentment. I dins

aquests altres cada un ha de trobar de quina manera ha de desenvolupar la seva vocació, en el matrimoni, com vosaltres que teniu una vocació molt clara en les confraries, que és de servei, que és d'ajuda, no? I dins aquesta resposta, evidentment, hi ha el seguiment de Jesús d'una manera molt específica amb el ministeri ordenat. La pregunta és: "Com ho valor? Com veig les vocacions aquí?"

PAC: Exacte.

MG: Com estan les vocacions? Sabeu que en aquest moment al seminari són dotze seminaristes. No està gens malament. Però sempre trobam que són pocs, veritat? Perquè som molt ambiciosos tots, voldríem que fóssim molts més. Tots sabem la manca de vocacions, la manca de capellans, i tant de bo fóssim més. Però jo crec que és un número... Jesús va començar amb dotze, per tant, no està la cosa malament, no?

PAC: Quin percentatge hi ha de persones que entren al Seminari i s'ordenen capellans? Com és l'acompanyament del discerniment de la vocació sacerdotal?

MG: Mirau, no hi ha unes estadístiques, sabeu que entrar en el Seminari vol dir començar un procés de discerniment. Què significa això? Doncs que la gran pregunta o les grans preguntes s'han de concretar en el dia a dia i en els fets concrets. Jo puc estimar molt a tothom, però després he de ser proper, he de ser puntual, no he de ser egoista, he de ser generós, he de ser altruista. El discerniment és anar veient realment aquest gran principi com el duc dins la meua vida; i què em suposa, a què estic disposat? Això vol dir que no tots podem arribar a aquest desig, perquè no tenc les habilitats o Déu em va dient que no és el meu camí. Perquè Déu ens crida a un camí que ens dona felicitat i, si jo no som feliç amb això que em sent cridat, és perquè no és el meu camí. Que arriben? Doncs no hi ha una estadística. Això depèn del curs, de les persones... Normalment no acaben tots els que entren, evidentment, perquè el procés d'acompanyar el discerniment s'ha d'anar fent... és com un brodat, cadascun és personal, és diferent, i hem d'ajudar que ell, aquesta persona, s'adoni si realment Déu el crida a això o a un altre servei.

PAC: Com veis els joves d'avui en dia i quines angoixes us trobau en les persones que s'interessen per entrar al Seminari?

MG: Els joves són el més gran que hi ha en el món en aquest moment. És el futur, eh? Jo crec que hem de parlar bé dels joves. I els joves són meravellosos. I com tots nosaltres, que no som tan joves, tenim les mateixes dificultats que ells, veritat? Tots estam bombardejats de molts d'estímul, de moltes situacions, i el jove es va formant, ha de ser fort interiorment per aprendre a discernir i a dirigir la seva vida davant aquest bombardeig que tots patim. Quines són les angoixes dels joves que entren en el Seminari? Doncs les angoixes dels joves normals, que són les que ens venen d'una opció determinada. A un jove li ocorre com a nosaltres, quan prenem un camí important, significatiu de la vida, que se'ns van creant preocupació, angoixa. I la importància del discerniment, com tu deies abans, és poder-ho compartir, poder-ho oxigenar, adonar-nos que hi ha coses que són summament normals. Però un jove en el Seminari no és un jove diferent a un jove del carrer, eh? Perquè també les famílies són com són, i bé, Déu ens va cridant, no? Jo sempre dic, i ho sabeu, que no és que Déu no cridi, no hi ha una crisi vocacional perquè Déu no ens crida, sinó que hi ha una crisi perquè nosaltres no responem, que és diferent. D'aquí la importància d'aprendre a escoltar Déu i què em convida a fer.

PAC: Des del 2019 sou prior del santuari de Lluc, que sempre ha estat el cor espiritual de tots els habitants de Mallorca, i és un centre de fe, cultura i natura, presidit per la Mare de Déu de Lluc, que és la seva patrona. Com a prior de Lluc, què creis i veis que significa Lluc per als mallorquins?

MG: Tu ho has dit, no? I vosaltres ho sabeu, és la casa pairal dels mallorquins. I allà es donen la mà allò que tu deies molt bé: la fe, la cultura i la natura. El papa Francesc quan parla dels santuaris diu una cosa molt maca que jo repetesc moltes vegades. Ell diu que un santuari ha de ser un lloc on fer experiència de la cultura de l'encontre; l'encontre amb un mateix. Els que pugen a Lluc d'entrada hi van per tenir pau, per respirar. Allò que diuen és que "hi ha aquí qualche cosa màgica", sent a dir als pelegrins. Per tant, és un encontre amb un mateix,

i un encontre amb els altres. A Lluc puja moltíssima de gent, jo no m'imaginava mai que n'hi pujàs tanta. Per tant, és un lloc de trobada amb els altres. Evidentment, també és un espai de trobada amb la natura. Estam en el si, en el cor, de la serra de Tramuntana, Patrimoni de la Humanitat. Vull dir, no podem estar a un lloc més bell i més meravellós. I un encontre amb Déu, que ens regala tot el que som i el que tenim. Per tant, què és Lluc? Doncs un lloc especial per a moltíssima de gent especial. Cada dia, cada dia, cada dia, molts de pelegrins, moltes persones em diuen: "Mira, prior, jo estimo molt Lluc." Avui de matí, avui de matí mateix, un senyor ja major, més gran que jo, i ja és dir, em deia: "Jo és que no puc deixar de venir aquí, perquè jo hi venc des que era petit, perquè els meus pares m'hi duïen i hi anàvem amb el cotxe, amb el padri... Quan arribava aquí el primer que fèiem era posar una corda als arbres i fer una engronsadora." Vull dir, hi ha tantes persones que han tengut experiències tan profundes que elles les transmeten als seus fills, veritat? I és un lloc de trobada.

PAC: Creis que el fet de compartir la religiositat popular, com són les peregrinacions, les processons, la veneració d'imatges, és important envers els nostres fills i nets, que els podem ajudar a despertar la fe en el seu futur? És important compartir aquesta religiositat amb els nostres fills o millor que elegequin lliurement quan siguin més grans?

MG: És molt important, és importantíssim. Per què? Perquè allò que no coneixem no es pot estimar, eh? I jo com a pare, o tu com a pare, o vosaltres com a pares, ensenyau als vostres fills el que més us agrada, el que és important per a vosaltres. La fe, si no ho vivim a casa, si no en parlem, si Déu no és qualcú que està dins mi i a dins la meua família i no parl d'ell, no la puc transmetre. Referent a tot allò popular, tot el simbolisme, pensau que la nostra tradició espiritual, com totes, estan plenes de simbolismes, de signes, de fets... Som analfabets, avui en dia, veritat? Nosaltres ja un poquet més grans hem rebut de ca nostra, dels padrins, dels pares, des de saber-nos senyar, resar, fer una oració, a saber el que és un rosari. Avui en dia molts de pares ja no ho saben. I els rectors i els membres de la comunitat cristiana ho sabem quan feim catequesi.

PAC: Us trobau...

MG: Ens trobam amb aquesta situació que aquí hi ha faltat qualche cosa, no? Per tant, és fonamental transmetre des de la senzillesa el que per a nosaltres és fonamental, important.

PAC: El passat 22 de març la Unitat Pastoral de la Mare de Déu vàrem pujar a Lluc per guanyar el jubileu, ja que juntament amb la Seu i la basílica de Sant Miquel Lluc és un lloc jubilar. Què és el jubileu i com viviu aquest any jubilar com a prior de Lluc?

MG: Aquesta és "la pregunta del milió". Ja ho sabeu, què és un any jubilar; és un any de gràcia. És un any en què l'Església, el papa, ens convoca a fer una experiència d'acostament a la misericòrdia de Déu. O dit d'una altra manera, quan deim *jubileu* pensem en *júbilo*. Per tant, és un temps llarg d'alegrar-nos i d'augmentar la consciència que Déu no ens deixa d'estimar. I deixar que durant aquest any Déu ens vagi transformant, ens ajudi a ser com Ell, que és el sant entre els sants. Quan Déu, que és la santedat, entra dins la nostra vida, la meua vida canvia de dalt a baix, no? Per tant, durant un any l'Església em convida a fer una experiència personal i comunitària d'acostament a aquest Déu que ens espera amb els braços oberts. Per tant, el temps jubilar és un temps de pelegrinatge. I on pelegrinam? Tu ho deies molt bé, hi ha uns llocs determinats en els quals rebem, d'una manera més significativa, aquest do, aquesta gràcia que Déu ens regala. I la Seu n'és un, a Ciutat, i la parròquia de Sant Miquel, que també és santuari; i nosaltres tenim la sort de poder tenir-ho ben a prop, en el santuari de Lluc. Què fan les parròquies? El que feis vosaltres, o diferents grups o persones... Avui de matí també a missa venia un grup de Palma a guanyar el jubileu. Doncs què feim? Posar-nos en camí, caminar, que és un signe d'anar a trobar-nos amb allò que necessitam i volem. El fet de caminar significa esforç, significa aturades, significa fer-me preguntes. I sobretot significa posar-me en marxa per rebre aquesta abraçada de Déu. I bé, què significa per a mi com a prior aquesta experiència jubilar? Doncs que tenc molta de sort (riu) i molta de feina. Perquè és impressionant tenir relació amb persones que viuen seriosament aquest

moment de gràcia. Sabeu que una cosa important del jubileu és rebre el perdó, el sagrament de la reconciliació. Estam molt desestructurats, molt romputs, tots. I aquesta experiència que Déu ens torna a unificar, que Déu ens torna a abraçar, és molt emocionant i és molt maco. I acollir els pelegrins, les parròquies, els companys capellans, que venen amb les seves comunitats, és una experiència per la qual només puc donar gràcies.

PAC: El lema d'aquest any jubilar és "Pelegrins d'esperança". Què significa?

MG: Doncs ajuntem les dues paraules. *Pelegrinar* és això, moure'ns, anar cap a un objectiu. I *d'esperança* té un doble significat; un és viure aquesta esperança. I què és l'esperança? No només és una virtut teològica, sinó que és aquell motor que em fa cercar allò que desitjo. El lema que el papa ens ha convidat a fer és un doble missatge. D'una banda, en aquest pelegrinatge que és la vida, és descobrir les llavors d'esperança que existeixen en el nostre món. Hi ha molts de signes d'esperança, i llavors anam tan atabalats i tan ràpid que no ens n'adonem. Us en pos un exemple. Jo fa dos mesos, o un mes i escaig, he tengut la sort de tenir dos renebots, mirau si ja som vell, més.

PAC: Enhorabona.

MG: I penses que això és meravellós. Quan veus aquests éssers te'l menjaries, no? I després quan són grans dius “per què no els m'he menjat abans?” Però no em digueu que no sigui un miracle, que no sigui un signe d'esperança en el món... Com aquest tots podríem compartir mils de detalls, de signes. Per tant, seria descobrir els brots, les llavors d'esperança, i en segon lloc, ser sembradors d'esperança.

PAC: Vàreu ser director del Telèfon de l'Esperança.

MG: Exactament.

PAC: Per tant, sabeu bé que és important tenir aquest do.

M: Exacte. Quan agafàvem el telèfon dèiem: “Telèfon de l'Esperança, digau?”. I per què es va posar l'esperança en el nom d'aquest servei d'ajuda telefònica? Doncs perquè el seu fundador deia que amb esperança tots els problemes són relatius. Per a nosaltres l'esperança té un nom, que és Jesús. I quan jo tenc Jesús dins la meua vida tota la resta és relatiu. Per tant, pelegrinam, som pelegrins d'esperança perquè hem de tenir la missió de despertar en la gent l'esperança que ens umpl de vida.

PAC: Les situacions emocionals crítiques, com visqué Jesús a la creu, i que commemoram cada Setmana Santa, també les patí la Mare de Déu com a mare. Des d'una perspectiva mariana, com es viu la passió, aquella angoixa, la mort, el dol, i la resurrecció de Jesús, aquella alegria?

MG: Una altra “pregunta del milió”. Mirau, quan deim la paraula *mare* sorgeix de nosaltres allò més profund, allò més tendre. Se'ns remou alguna cosa per dedins, no? La mare, Maria, com va viure tot el seu procés de fe i d'acompanyament del Déu amb nosaltres? Sabeu que a Lluc els Divendres Sant, fa uns anys ja, es fa el “Plant de la Verge”, que és la narració poètica de com Maria va viure la passió, la mort i la resurrecció del seu fill? És una obra del beat Ramon Llull, hi estau convidats, faig propaganda ara, estau convidats a venir, és a les dotze i mitja el Divendres de matí. I l'Escolania canta l'*Stabat mater*, una narració molt interessant perquè Ramon Llull posa en boca de Maria el que tu et demanaves, el que ens demanam. Si nosaltres ho

vivim amb un amic o amb un fill, com no farà una mare veient patir el seu fill estimat? Bé, jo ara quan pugui li demanaré que em contesti (riuen).

PAC: Quins aspectes destacaríeu d'aquesta perspectiva que fa la religiositat popular que s'abraca amb força a la figura de la Mare de Déu?

MG: És conseqüència d'allò que us acab de dir. El papa també en parla molt, d'això, de l'any jubilar i de Maria. Si en el fons l'any jubilar és alegrar-nos perquè Déu ens estima i ens salva, ella va ser la primera que va descobrir aquest secret. Quan jo m'obr a Déu, a la seva voluntat, Déu ve a mi i em transforma. Per tant, les confraries doncs feis molt bé, tenint Maria com a patrona i com a base del vostre seguiment.

PAC: Què podem fer les confraries de Setmana Santa per acostar-nos a Déu i a la seva mare? Quina missió tenim les confraries?

MG: “Txa, txa, txa, txan...” (riuen). Ara ho comentàvem els dos rectors –a mi també em passava com a rector de Sòller, que he estat onze anys allà i també teníem confraries–, quan convidàvem els confreres a qualche cosa, com avui, sabeu qui eren els que faltaven? (riu) Els confreres! Per tant, això és un pecat comú, general. Però no ens hem de conformar aquí, no? Les confraries per a mi són molt importants. I vosaltres sabeu que varen néixer d'aquesta necessitat de fer grup, de fer pinya, per ajudar els altres; aquesta dimensió social fonamentada en allò que ens diu Jesús. Estimar els altres com a un mateix i estimar Déu sobre totes les coses. Per tant, les confraries per a mi, avui en dia, tenen una missió molt important, perquè vivim en un món molt individualitzat, molt egoista, molt tancat. Les confraries són una visualització que ens necessitam, que podem fer pinya, que ens podem ajudar. I tot això ho feim seguint Jesús, que ens ha convidat a fer-ho. Per tant, teniu molta tasca a fer, veritat? (riuen). I sou molt importants. Jo crec que, ho deim seriosament i en broma, no? Però tant de bo les confraries poguéssim experimentar la seva identitat perquè és necessari i és molt important.

PAC: Creis que som una plataforma d'evangelització, d'acostar la gent a Déu, a la religió.

MG: Ho hauríem de ser. Jo crec que és la missió i que això és un poquet la vocació que jo us deia abans. Per què us heu apuntat a ser confrere d'una confraria determinada? Bé, perquè hi era el padrí, mon pare, i perquè no sé què i... Bono, això està molt bé, evidentment, Déu se serveix de tot això.

PAC: Però és la porta.

MG: Això és la porta, però després he de fer una tasca personal. Seguir un pas, anar darrere qualque imatge de les vostres, significa molt, a nivell personal. I fer-ho públicament em compromet. Després pels carrers d'Inca els altres dies sou els mateixos, no? Per tant, aquí hi ha d'haver una coherència de vida. I sortir a la processó vol dir: mira, jo no estic empegueït de ser cristià, jo no estic empegueït de fer el bé, de ser just, de ser compromès, vagi o no vagi vestit amb aquestes túniques que duis. Així doncs, jo crec que és una bona mediació, que evidentment s'ha de renovar, s'ha de reestructurar, s'ha de posar al dia, com tot. Però, és una bona mediació, i ja que la teniu, idò cal aprofitar-la.

PAC: Quina reflexió personal feis, o ens feis a tota la comunitat cristiana d'Inca, per encarar aquesta Setmana Santa?

MG: (silenci).

PAC: Què ens diríeu?

MG: (Marià aixeca la mà per aturar la pregunta). Aquest silenci era a posta, està preparat, eh? (riuen) Què us diria? Això. Fer silenci, aturar-vos, o aturar-nos, que és el que feim aquí ara. Vosaltres heu deixat moltes de coses, jo he vengut, estau assegudets, escoltau molt atentament. Això no ho solem fer, veritat que no?

PAC: No.

MG: No ho solem fer. Per tant, un consell seria aprofitar aquests dies per fer una aturada; una aturada i escoltar. Escoltar a qui? Doncs a Déu. A Déu, que em diu moltes coses. Que em diu que m'estima, que em diu que em necessita, que em diu que som allò més important per a Ell. I per això ha donat la vida, perquè nosaltres tenguem vida plena. Déu ens està dient i ens vol dir moltes co-

ses. Però, si no ens aturam i obrim orella i estem atents, ja que sortirem processionalment, no ens assabentarem de la pel·lícula. Així doncs, una convidada és convidar-vos a dedicar aquests dies. Hi ha moltes de coses, tenim moltes activitats també, no? Però hauríeu de trobar un moment, tal vegada sortir en processió pot ser també un moment de reflexió, d'estar dins vosaltres i de demanar-li a Déu que us doni coratge per afrontar les dificultats que tots tenim.

PAC: Doncs moltíssimes gràcies. Sempre és un plaer conversar amb vostè, i vegem si hi ha alguna intervenció per part del públic que vulgui aportar a aquestes reflexions fetes.

MG: Això s'ha fet molt ràpid. Jo m'esperava que seria com a més ... M'heu de demanar coses que sàpiga contestar, eh?

PÚBLIC 1: ¿Me podría usted contestar qué es más difícil en una convivencia, la obediencia o la convivencia?

M: Lo más difícil de la convivencia es la convivencia (riuen). Y yo creo, fijaos, que en la convivencia cuando yo estoy contigo por mucho que te quiera siempre tengo que aprender a amarte. Y tú tienes que aprender a amarme. Y aquí entra el diálogo, el perdón, el volver a empezar cada día, el ser humilde, y el dejar que Dios me ayude y me acompañe. Entonces, ¿qué es lo más difícil? No lo sé. Pero el “vivir con” es necesario, pero es complicado. Por lo tanto, es pedirle al Señor que me ayude, que me dé luz, que me dé fortaleza. Y por este amor que yo he prometido por eso estoy viviendo con quien vivo, y si no, evidentemente, pues que podamos amarnos, superando las dificultades que siempre surgen.

PÚBLIC 1: Muchas gracias, esto es lo que yo había pensado también.

MG: Muy bien, estamos alineados.

PÚBLIC 2: Si una persona vengués a veure-us al vostre despatx per ser capellà què li demanaríeu?

MG: Li demanaria d'on li ve aquesta pregunta. Per què vols ésser capellà? El primer, no? El segon, què

entens tu per esser capellà? I a partir d'aquí, doncs aniríem conversant, clarificant. Jo us deia abans que la vocació és una resposta a una crida. Aquesta crida, normalment, em ve de defora, de l'Església, de la comunitat. I Déu se serveix d'aquesta comunitat, d'aquestes persones, d'aquests fets. Per tant, és ajudar-lo que ell vagi aclarint aquesta pregunta, que sigui honest, i que es deixi acompanyar. La vocació és un procés, i jo no és que em desperti avui i vulgui esser capellà, sinó que han passat coses dins la meua vida, he escoltat coses, veig coses. I crec que Déu em demana que em comprometi a fer alguna cosa pels altres. Ho podem fer de moltes maneres. Per tant, és anar clarificant si realment Déu vol això de tu, com a possible sacerdot.

PÚBLIC 2: L'edat hi tendria alguna cosa a veure?

MG: Sí, clar, clar. Sí, sí, sí. No fa gaire, una persona va venir també a fer-me la mateixa pregunta, però aquesta persona tenia la meua edat. I jo li vaig dir: "Mira, l'Església no necessita capellans vells, sinó que necessita capellans joves, perquè, si no, quan t'ordenin, després d'aquest procés ja estaràs més que jubilat." Per tant, clar que l'edat hi té a veure, com en tot.

PÚBLIC 3: Què demanaríeu a una confraria per ajudar els altres?

MG: Un poc ja ho hem contestat abans. Jo crec que el que li demanaria és que cada confraria recordàs els seus fonaments de per què és una confraria i què han de fer, com ens hem d'ajudar, com ens hem d'estimar, i el que significa ser confrare, que és molt important. Gràcies. Més preguntes. Per ara totes han estat senzilles... (somriu).

PÚBLIC 4: Marià, una de les preguntes que en aquests moments em crida l'atenció és, tu que tens una percepció psicològica, quina creus que és la causa de la pèrdua del sentit religiós avui en dia?

MG: Va molt relacionat amb el sentit de la vida. Moltes persones no es fan preguntes importants. Se les fan quan els passa alguna cosa important: una malaltia, la mort d'un amic, d'un pare, d'un fill... Ens ha de passar una cosa molt greu per fer-nos preguntes, no? I molta gent no ens feim pregun-

tes. Com comentaves, Pep, he estat molts d'anys, més de vint, dirigint el Telèfon de l'Esperança, i ens adonàvem que moltíssimes de cridades venien per aquesta manca de sentit de la vida. I també debilitat interior. I, per tant, quan més enfortiguem el nostre interior, quan siguem cada vegada més forts, podem viure l'adversitat d'una manera més tranquil·la. Vivim moments molt complicats. No importa que us ho expliqui, no? Per tant, per no només tenir esperança, sinó per donar esperança, hem d'enfortir el nostre interior, la nostra vida interior. Això implica, ja us ho he dit abans, aturar-nos, buidar-nos, escoltar, deixar-nos acompanyar. Sabeu que avui vivim una autoreferencialitat, veritat? Jo som jo, som el més guapo, el més intel·ligent, el més potent, quants més doblers millor. I he apartat l'altre de la meua vida; i a l'Altre amb majúscula, que és Déu. Per tant, si no aprenem que l'altre sigui el fonament de la meua vida, aniré com vaig, fent tombs d'una banda a l'altra. I els que hem après això que estam compartint tenim una gran missió, que és ajudar els altres a descobrir el sentit de la seva vida. D'aquí la missió. Per tant, a veure si sorgeix d'aquí alguna seminarista, eh? Perquè després el bisbe em demanarà comptes aquí... a veurem... (riu). O matrimonis, o confreres de veritat, o polítics també compromesos. Això depèn de tots i és per a tots.

PÚBLIC 5: Bon vespre. Moltes gràcies per aquesta xerrada. La meua pregunta va una mica en relació amb la d'en Carles, i és què podem fer perquè les esglésies de Mallorca s'omplin de gent jove, com està passant a altres esglésies, supòs que arran d'aquests moviments que hi ha de Haku-na i tot això. A mi em fa enveja. És a dir, un veu aquests concerts que fan i aquesta gentada que hi ha a les esglésies, estic xerrant de Madrid... I jo em deman, què podem fer nosaltres, l'Església de Mallorca, perquè la gent jove se senti més atreta per Déu? Què podem fer?

MG: Jo el que faria és acompanyar-los, acollir-los. De vegades, com deïem abans, primer no sabem gaire bé què hem de fer. Tots estam un poquet perduts. Però els joves necessiten que se'ls escolti, se'ls acompanyi, se'ls aculli. A Mallorca també és molt complicat perquè tenim moltes coses que a altres llocs no tenen. Vull dir, cada societat o cada

lloc té la seva particularitat. Una cosa important també del jovent: jo he estat molts d'anys també director del Secretariat de Pastoral Juvenil, i en aquell moment –sempre tornam enrere, comparant– hi havia una altra realitat, hi havia més joves, però també hi havia més matrimonis, més famílies. Vull dir, l'humus religiós era diferent. I el que deïem abans, avui en dia, què hem de fer perquè hi hagi joves? Que hi hagi famílies per a les quals Jesús sigui important. I això va un poquet lligat. Aquests moviments que estan sorgint són una benedicció perquè ens estan despertant, i ens ajuden a ser més creatius, a acollir altres maneres de resar, d'estar presents. I bé, Déu dirà. Déu sap el que... Nosaltres hem de ser mediadors i no posar límit, perquè de vegades en posam, veritat? Hem de ser més oberts, més creatius. És mala de contestar aquesta pregunta... Aprofitau, aprofitau, venga.

PÚBLIC 6: Si algú us digués que el metge li ha dit que li queden dos anys o menys de vida, què li diríeu?

MG: Jo li diria: "Mira, Déu t'estima, Déu està amb tu, Déu pateix amb tu i Déu vol el millor de tu, que és la vida, i la vida és eterna. Per tant, no pateixis, no et preocupis."

PAC: Més preguntes?

MG: Si no, teniu l'avantatge de pujar a Lluç, allà em trobareu i podeu... (riu).

PAC: Perfecte, doncs moltíssimes gràcies per compartir aquestes reflexions amb nosaltres i us desitjam a tots una bona Setmana Santa i sobre-tot una bona Pasqua, que és el començament.

MG: Això és allò important. Gràcies per convidar-me. Ànim a aquesta associació tan important de confraries d'aquí d'Inca, a la seva assemblea. I us anim a no tenir por i obrir el vostre cor a Déu. Déu és Déu, és un valor, és allò que ens sostén, allò que ens dona la vida. Per tant, intimau amb ell, deixau-vos guiar, i ja veureu que tota la resta és relatiu. Que passeu una bona Setmana Santa. Acompanyau Jesús, que ens ensenya molt, i que amb ell puguem morir perquè amb ell puguem resuscitar. Bona Pasqua.

PAC: Moltes gràcies. (Aplaudiments)

Podeu visualitzar totes les "converses per la Setmana Santa" al canal **Youtube** de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca. **@asconfrariesinca**

Dissabte, 21 de març

18.00 h. **Passacarrers** des de la Plaça d'Espanya. Claustre de Sant Domingo.

18.30 h. **Concert** de marxes de processó.

Ambdós actes a càrrec de la banda Joventut d'Inca

Divendres, 27 de març

18.00 h. **Contacontes** infantil: "On és la meva caraputxa?"

Interpretat per la escritora Caterina Valriu i il·lustrat per Maria Antonia Gomila.

Claustre de Sant Domingo. Organitza: Confraria del Sant Crist d'Inca

Dissabte, 28 de març

16.30 h. **Sortida** del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on se celebrarà la vigília del Ram.

19.00 h. **La vigília del Ram.** Parròquia de Santa Maria la Major.

Seguidament processó dels Estendards, des de Sant Domingo a Santa Maria la Major.

Itinerari: plaça de Sant Domingo, carrer de Sant Domingo, carrer de Jaume Armengol, carrer del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

20.15 h. A continuació: "**VI Converses per la Setmana Santa**" amb integrants del grup "Hakuna Mallorca". Posteriorment interpretaran diverses cançons. Santa Maria la Major

Diumenge, 29 de març

Benedicció de rams i eucaristia a les esglésies següents:

9.00 h. Sant Bartomeu

10.00 h. Sant Domingo

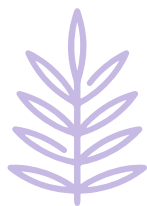
10.30 h. Sant Francesc

12.00 h. Sta. Maria la Major

17.00 h. Crist Rei.

Processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.

Itinerari: església de Crist Rei, carrer de Costa i Llobera, avinguda del General Luque, carrers de Ramon Llull, del Bisbe Llopart, Major i plaça de Santa Maria la Major.

Dimarts, 31 de març

Processó del camí de la creu: VIACRUCIS.

Predicarà el **viacrucis**: Josep Maria Serra Sansó, director del Secretariat per a la Pastoral Juvenil i Vocacional.

Començament amb les següents estacions:

- 1ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús és condemnat a mort.
- 2ª GERMANES DE LA CARITAT. Jesús es carrega la creu.
- 3ª SANT FRANCESC. Jesús cau.
- 4ª CRIST REI. Jesús troba la seva mare.
- 5ª SANT DOMINGO. El cirineu ajuda a portar la creu.
- 6ª LA SALLE. La Verònica eixuga la cara de Jesús.
- 7ª SANT BARTOMEU. Jesús despullat del vestit.
- 8ª LA PURESA. Jesús és clavat en creu i mor.
- 9ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús ressuscita.

“

Així és Jesús; converteix la seva creu en oració, com va fer de cada moment de la seva vida. Li importa més ser fidel al Pare que salvar la vida. Enmig de la prova, prega i convida a un diàleg amorós amb el Pare. Com Jesús, són feliços els que pregunten a les hores de llum i a les hores de fosca. L'oració confiada és el fonament del nostre ser, neixen l'esperança i l'amor incondicional.

”

Setmana Santa Pasqua 2026

DATA	ACTES GENERALS		STA. MARIA LA MAJOR	CRIST REI	SANT DOMINGO	SANT FRANCESC	MONESTIR DE SANT BARTOMEU
Dissabte 28 de març	16.30 h. Sortida del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on es farà la vigília del Ram. 19.00 h. La vigília del Ram. Parròquia de Sta. Maria la Major. Seguidament processó dels estàndards (sortida des de Sant Domingo). A continuació, entrevista "Converses per la Setmana Santa" amb grup Hakuna Mallorca. En acabar, interpretaran diverses cançons. Santa Maria la Major.		19.00 h				
Diumenge de Rams 29 de març	Benedicció de rams i eucaristia a les esglésies següents: 9.00 h. Sant Bartomeu. 10.00 h. Sant Domingo. 10.30 h. Sant Francesc. 12.00 h. Sta. Maria la Major 17.00 h. Crist Rei. 19.00 h. Processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.	BENEDICCIÓ DE RAMS I EUCHARISTIA	12.00 h	17.00 h	10.00 h	10.30 h	9.00 h
Dimarts Sant 31 de març	21.00 h. Processó del camí de la creu: VIACRUCIS. Predicarà el viacrucis: Josep Maria Serra Sansó						
Dimecres Sant 1 d'abril	De 16.30 a 18.00 h. Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.	18.00 h MISSA CRISMAL. La Seu.					
Dijous Sant 2 d'abril	16.30 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu. 17.00 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo 19.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari. Després de la processó del Dijous Sant es farà l'Hora Santa. Sant Domingo.	MISSA DEL SANT SOPAR DEL SENYOR. LAVATORI DE PEUS			17.00 h		16.30 h
Divendres Sant 3 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h PREGÀRIA DE LAUDES		
		SAGRAMENT DEL PERDÓ			10.00 h - 13.00 h SAGRAMENT DEL PERDÓ		
	16.30 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Bartomeu. 17.00 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Domingo. 19.30 h. Sermó i Davallament de Jesús. Plaça de Sta. Maria la Major. 20.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús al sepulcre.	CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR			17.00 h		16.30 h
Dissabte Sant 4 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h PREGÀRIA DE LAUDES		
	VESPRE	VIGÍLIA PASQUAL DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR	21.30 h				20.30 h
Diumenge de Pasqua 5 d'abril	11.00 h. Processó de l'Encontre. 11.30 h. MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. Sta. Maria la Major.		11.00 / 11.30 h				8.30 h
	TARDA			18.30 h	19.30 h		
Diumenge 12 d'abril Octava de Pasqua	A les parròquies, horari com els diumenges. 12.00 h. PANCARITAT. Ermita de Santa Magdalena.		9.00 / 12.00 h	18.30 h	19.30 h	10.30 h	8.30 h

Engalanau els balcons!

El domàs és una peça de tela usada en sales, esglésies i balcons com a ornament en dies de festa.

BANDEROLES DE LA UNITAT DE PASTORAL PER SETMANA SANTA

Preu: 15 EUR

Venda:

Secretaria de la Rectoria Unitat Pastoral

Església de Santa Maria la Major

Plaça d'Orient, 36. Inca

Dilluns i dijous, de 17.00 a 20.00 h.

Un poble sempre s'identifica per les seves tradicions i peculiaritats.

Anys i panys, una de les més arrelades que hi havia a Inca era la d'engalanar els balcons els dies de celebracions religioses en senyal de fe i respecte cap al que representen les imatges que van en processó pels nostres carrers.

Un domàs al balcó simbolitza que no és un dia qualsevol. Aquests darrers anys anam recuperant tan bella i antiga tradició.

Per aquest motiu us volem animar a tots a lluir tan apreciada tela als vostres balcons i/o finestres (sigui o no un carrer per on passin les processons).

Dimecres Sant. 1 d'abril

Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.
Missa crismal. La Seu de Mallorca.

Dijous Sant. 2 d'abril

Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu.
Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo.
Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari.
Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major,
plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana,
del Born, de Sant Francesc, del Vent, de Fra Juníper Serra,
Gran Via de Colom, avinguda del General Luque,
carrer de Ramon Llull, del Bisbe Llompart, del Comerç,
plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

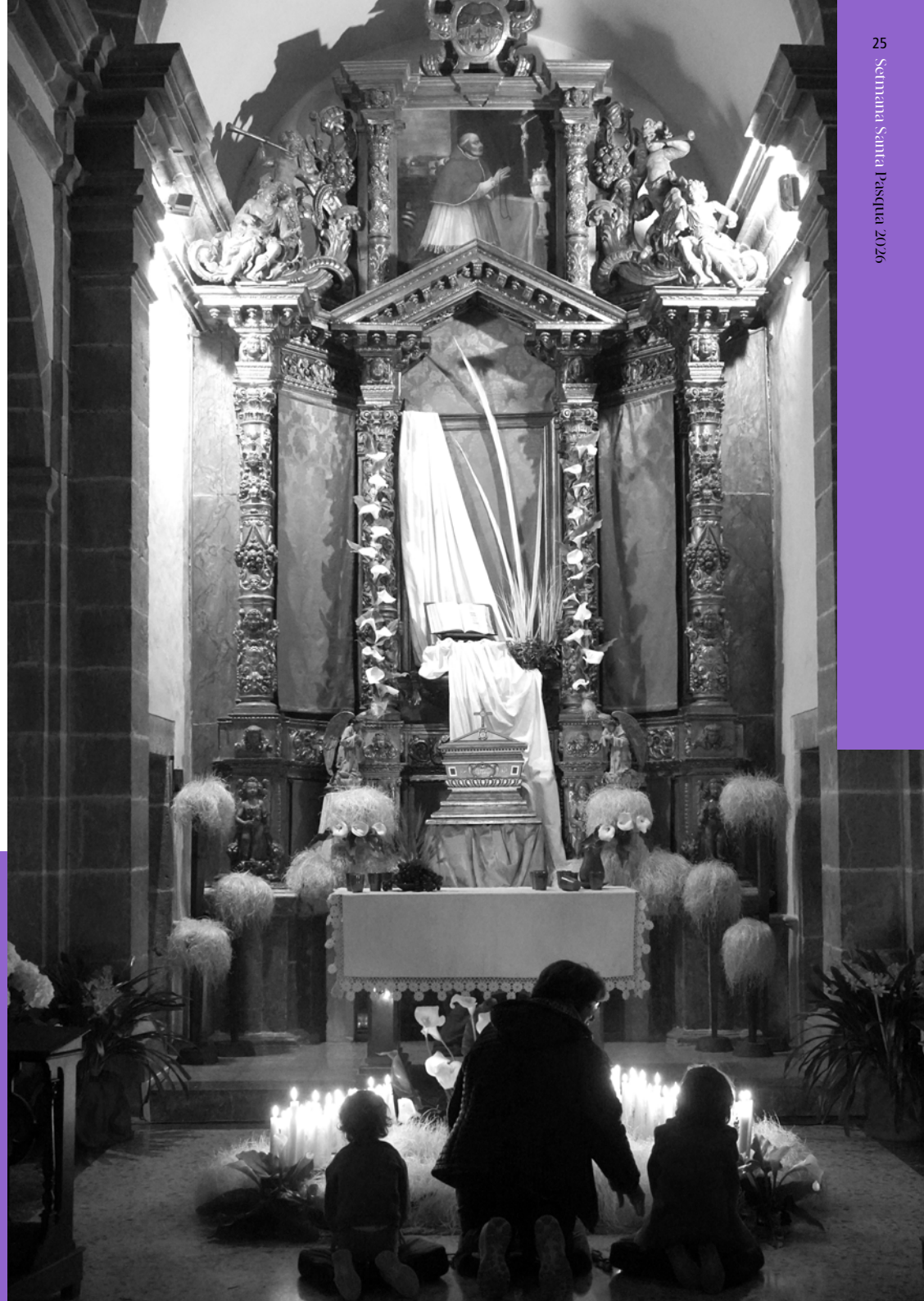
Espais habilitats per a discapacitats a l'altura de la plaça de la Llibertat.

Després de la processó del Dijous Sant es farà **l'Hora Santa** a l'església de Sant Domingo.

“

Aquest dia comença el tridu que sintetitza la fe de la comunitat cristiana. És dia d'intimitat, d'oració, de compromís fratern, d'aliança, d'amor. Tenim motiu per a l'alegria: farem memòria del que va fer Jesús dins el darrer sopar, "nit en què serà entregat". Un horabaixa (nit) meravellós ple d'amor que anticipa l'amor fins a la fi que celebrarem tots els diumenges de l'any.

”

La mort no decideix!

Hem acabat un any jubilar i en començam un altre commemorant els 800 anys la mort de sant Francesc d'Assís. Ell va generar una cadena de commoció davant els misteris de l'encarnació, de la passió, mort i resurrecció del Salvador. Dins aquesta cadena hi ha multitud de testimonis que ens poden ajudar a viure aquests dies centrals per a la nostra fe.

Un dels deixebles de sant Francesc va ser sant Maximilià Maria Kolbe, de l'orde de frares menors i fundador de la Milícia de Maria Immaculada, que va donar testimoni de la seva fe dins un camp de concentració en el marc de la Segona Guerra Mundial (1941). La pregunta que ens podem fer és aquesta:

Realment crec que el pare Kolbe s'hauria deixat matar en aquell forat on es va anar apagant juntament amb els altres, nu com un ca, si no hi hagués viscut una contínua repetició d'un determinat record de Crist a la creu, de Crist com aquell amb qui compartir la lluita pel món, per la salvació de l'home, per la llibertat de l'home, per la felicitat de l'home?

La seva vida estava plena de certes paraules, que són poques: Déu, origen, destí, felicitat, bondat, amor; les guarda-

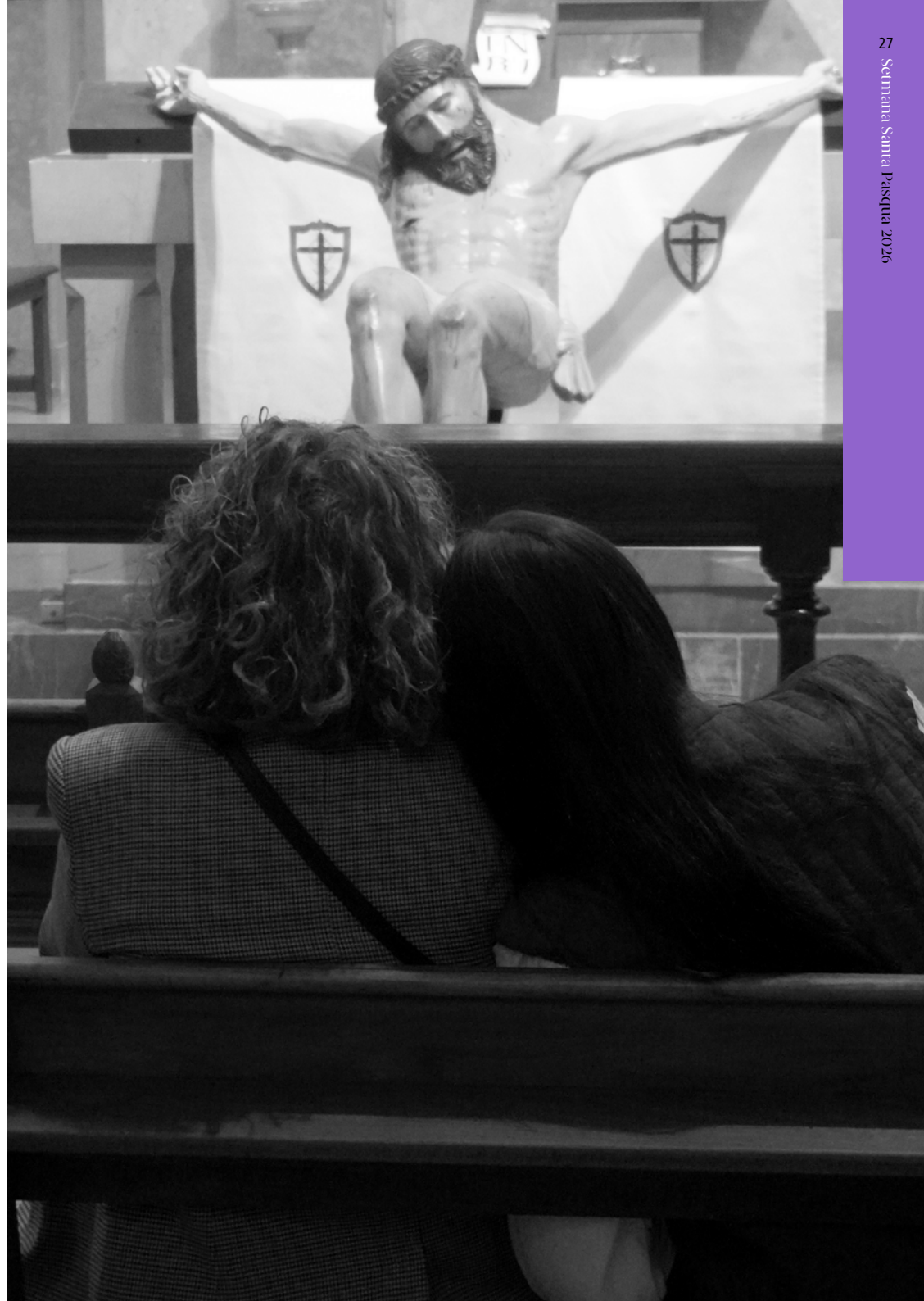
va al seu cor, se les havia cenyit com un hàbit, i cada dia les repetia, les renovava. Això el va preparar per poder dir: "Hi vaig jo al seu lloc", oferint la seva vida per un home que no coneixia.

Quan un cristià, un confrare, es posa la seva vesta, dona testimoni d'aquesta victòria de Jesús a la creu, és un transmissor d'aquesta bona notícia: la mort no té la resposta!

Que la memòria repetida i viscuda intensament de la passió, mort i resurrecció de Crist siguin la llum i la resposta de tots i de tot, per això us convidam a participar de tots els actes litúrgics i de pietat popular.

Des de l'equip de pastoral de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu us desitjam una santa Pasqua!

Mn. Carles Seguí i Pou, rector

Confraria Jesús a l'Hort

La Confraria Jesús a l'Hort d'Inca es va fundar l'any 2016 amb la finalitat d'acompanyar la imatge durant les processons de Setmana Santa. Tot i ser una confraria de creació recent, està vinculada a una imatge amb una llarga trajectòria a Inca, present a les processons des de l'any 1901. Aquesta presència continuada al llarg dels anys fou el motiu que impulsà la creació de la Confraria.

La imatge va ser creada l'any 1901 per l'escultor Guillem Galmés, per encàrrec de les germanes Maria i Antònia Aina Ramis Salas. Representa Jesús en un moment de recolliment i pregària, a l'hort de les oliveres, just abans del seu arrest. Cada Setmana Santa, la imatge es prepara amb molta cura: s'arregla, s'engalana amb flors i es munta amb dedicació. Aquesta feina, que es transmet de generació en generació, reforça els llaços entre els confreres i manté viva la tradició.

Els confreres duen un vestit de color verd, granat i negre, els mateixos colors que porta la imatge. Aquests colors simbolitzen la unió entre la Confraria i la imatge, i reforcen el sentiment d'acompanyament durant les processons.

L'estendard és una peça de gran valor sentimental per a la Confraria, ja que va ser confeccionat per Catalina Estrany. És de color blau marí i porta brodat amb fil daurat l'escut de la Confraria. El portaestendard, fet a mà per un dels confreres fundadors, sosté tota la peça. Fou beneït per Mn. Antoni Vadell el 18 de març de 2016 a l'església de Santa Maria la Major.

L'escut de la Confraria mostra el cristograma JHS amb raigs daurats. Representa la devoció a Jesús i és el signe que identifica la Confraria en tots els seus actes.

Aquest 2026 és especialment significatiu, ja que es compleixen deu anys de la fundació de la Confraria i és el 125è aniversari de la imatge. És un moment per continuar amb el mateix esperit de devoció i compromís.

La Confraria està formada per confreres que, any rere any, mostren la seva estima i devoció. Aquest sentiment es reflecteix en cada acte i processó, i és el que la manté viva.

Per acabar, volem donar les gràcies a totes les persones i entitats que varen fer possible la creació de la Confraria Jesús a l'Hort. El nostre agraïment més sincer i profund.

“ Alguns diran que no era necessari tant de turment, però Jesús no s'estalvia res per poder vèncer tot el mal de tots els temps. Si mirant Jesús crucificat et venen les llàgrimes als ulls, no quedis aturat, després d'aquesta impotència, pensa que has de viure agraït i que hi pots contribuir oferint la teva vida.

”

Actes

9.30 h.

Pregària de laudes. Sant Domingo..

De 10.00

a 13.00 h.

16.30 h.

17.00 h.

19.30 h.

20.00 h.

Sagrament del perdó. Sant Domingo**Celebració de la passió i mort del Senyor.** Sant Bartomeu.**Celebració de la passió i mort del Senyor.** Sant Domingo**Sermó i Davallament de Jesús.** Plaça de Sta. Maria la Major.**Solemne processó** acompanyant Jesús al sepulcre.

Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana, plaça de la Mare de Déu de Lluc, carrer del Born, de la Murta, plaça de l'Àngel, de Jaume Armengol, del General Luque, de Ramon Llull, del Bisbe Llopart, del Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

Espais habilitats per a discapacitats a la plaça de Santa Maria la Major.

Dissabte, 4 d'abril

9.30 h.

Pregària de laudes. Sant Domingo.

20.30 h.

Vigília pasqual. Sant Bartomeu

21.30 h.

Vigília pasqual. de tota la Unitat de Pastoral. Sta. Maria la Major.

“

Quanta intensitat aquests dies, ara s'ha fet el silenci i la incertesa, “i ara què farem sense Ell?”. Avui hem de mirar Maria, ella és la flama encesa que custodia el foc de la promesa. Quan visquis els teus dissabtes sants, espera i deixa't sorprendre.

”

Llum de Crist

Ets de totes les nits, la nit darrera.
Nit que capgires la terra amb el cel.
Nit on vida i mort lluiten en duel.
Nit on la por, de la fe s'apodera.

Ets la nit on s'hi amaga la delera
del gra de blat, mort a terra i treu rel.
La nit on hi pren part el diví zel,
on el silenci es fa infinita espera.

Pren la llum del ble dins l'obscuritat,
és el Ciri Pasqual que gota a gota
proclama el Crist mort i ressuscitat.

Des de l'eternitat la fe rebrota,
la fosca de la mort ja s'ha empassat:
encès amor de Déu que mai s'esgota.

Antelm Ferretjans Llompart
Gener 2026

Diumenge Sant, 5 d'abril

8.30 h.
11.00 h.

Missa. Sant Bartomeu.
Processó de l'Encontre.

- Processó que porta la imatge de Jesús:

Itinerari: Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrer de la Campana, plaça de la Mare de Déu de Lluc, carrer del Born, de la Murta, plaça de l'Àngel i carrer de Jaume Armengol.

- Processó que porta la imatge de la Verge Maria:

Itinerari: sortida de l'església de Sant Domingo, plaça de Sant Domingo, carrer de Sant Domingo i de Jaume Armengol.

Encontre al carrer de Jaume Armengol.

La processó seguirà per: carrer de Jaume Armengol, del Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

A continuació, **MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR.**
Sta. Maria la Major.

18.30 h.
19.30 h.

Missa. Crist Rei.
Missa. Sant Domingo.

“

L'Església celebra el dia més gran de la història! La resurrecció de Jesús ens obre a una nova esperança. La Pasqua ens empeny a ser testimonis i ser Església. Es pot ser testimoni si primer ha passat pel cor i t'ha canviat la vida. La vocació que Déu Pare et fa és a ser testimoni d'un cor i una mentalitat nova! No tenguís por a dir sí a ser testimoni del seu amor ressuscitat en l'Església!

”

125è aniversari de la imatge de Jesús a l'Hort

Setmana Santa Pasqua 2026

Ajuntament d'Inca

